

5. Explica en quina mesura la narrativa curta de Quim Monzó reflecteix la societat contemporània i amb quins recursos literaris ho fa.

La seua faceta de periodista experimentat que ha recorregut més de mig món li dóna un profund coneixement de la condició humana que traspua en les seues novel·les i contes, aquests darrers compilats a *Vuitanta-sis contes* (1999) **Quim Monzó** (Barcelona, 1952) presenta dos registres:

-un, realista i líric;

-un altre, fantàstic i grotesc. Esmentem les seues "faules morals", una reflexió sobre l'acte d'escriure.

A més, és un "virtuosista" en el maneig de les paraules i els seus contes són "una llança d'acer" amb què critica la nostra vida quotidiana. El recurs al sentit de l'humor i la reducció a l'absurd són altres eines que fa servir per dissecar el comportament neuròtic, obsessiu, tendre o irritant, que tenim les persones. Això, a petites dosis, amb la qual cosa no cansa, et diverteix i et fa pensar. A estones, ens recorda el millor Julio Cortázar. D'altres, la millor narrativa nord-americana actual. Aborda en els seus contes els conflictes de parella, la solitud, la vida exasperada de la gent en les grans ciutats, on les persones es mouen desorientades. Retrata tan encertadament la conducta humana que el lector és capaç de sentir empatia (de posar-se en el seu lloc) amb els seus personatges de...ficció? L'actualitat dels seus temes i l'originalitat dels seus enfocaments, ha fet que la seua obra haja estat traduïda a més de vint idiomes.

[220 paraules]